

handlingsansvarlige læger i særlige tilfælde kan indgå konkret aftale med en anden læge, herunder en praktiserende læge om, at denne for en bestemt stofmisbruger får overladt ordinationsretten, herunder kontrollen og eventuelt udleveringen på amtskommunens vegne.

Det er op til den enkelte amtskommune, hvordan og inden for hvilke fysiske rammer den vil organisere den lægelige behandling af stofmisbrugere med euforiserende stoffer. Denne behandling omfatter ifølge lovforslaget ordination og de hertil knyttede foranstaltninger med hensyn til udlevering og indtagelse af stoffet samt kontrol med sidemisbrug. I amtskommuner med mange stofmisbrugere vil der formentlig være behov for flere behandlingssteder. I nogle amtskommuner vil en enkelt behandlingsinstitution antagelig kunne dække behovet. I andre amtskommuner vil behandlingerne eller nogle af disse kunne varetages af amtskommunalt ansatte læger med ansvar for nærmere bestemte geografiske områder i amtskommunen. Enkelte amtskommuner vil udnytte adgangen til i konkrete tilfælde at træffe særlig aftale med en praktiserende læge, om at denne forestår den lægelige behandling. Efter lovforslaget fastsætter Sundhedsstyrelsen nærmere regler for ordinationen samt for den hertil knyttede udlevering og kontrol, herunder om adgangen til at lade udlevering og kontrolforanstaltninger finde sted lokalt.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Det offentliges udgifter til metadonbehandling har hidtil påhvilet og vil også fortsat fuldt ud påhvile amterne. Med lovforslaget pålægges amterne merudgifter til ordination, udlevering og kontrol med behandlingen. Merudgifterne modsvares i en vis udstrækning af besparelser i amternes sygesikringsudgifter til den metadonbehandling, som indtil nu er foregået i lægepraksis. Det skønnes, at den årlige merudgift for amterne beløber sig til i alt 30-40 mio. kr., som især vedrører den faste kontrol med indtagelsen af stoffet i forbindelse med udleveringen og den løbende kontrol med, at den enkelte stofmisbruger ikke opretholder et sidemisbrug. De udgiftsmæssige konsekvenser kan dog først afklares ved forhandlinger med de kommunale organisationer.

6. Udtalelser over lovforslaget

Lovforslaget har været forelagt for Amtsrådsforeningen, Sygesikringens Forhandlingsudvalg, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune, Den Almindelige Danske Lægeforening, Praktiserende Lægers Organisation, Danmarks Apotekerforening, Socialpædagogernes

Landsforbund, Dansk Socialrådgiverforening, Landsforeningen mod Misbrug og Kirkens Korshær.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ifølge den foreslåede ny § 16 b, 1. pkt., forpligtes amtskommunerne samt København og Frederiksberg kommuner, til at varetage den lægelige behandling af stofmisbrugere med euforiserende stoffer.

Med lovforslaget skabes der mulighed for at tilvejebringe den nødvendige helhed i stofmisbrugsbehandlingen ved i vidt omfang at knytte den lægelige del af behandlingen til tværfaglige amtskommunale enheder. Det er således med den samlede omlægning forudsat, at den lægelige behandling af stofmisbrugere med euforiserende stoffer skal være en integreret del af amtskommunens sociale behandlings- og omsorgstilbud til stofmisbrugeren. Loven giver derfor ikke ret til frit valg af behandlingssted, idet vederlagsfrihed kun gælder i den amtskommune, hvor den enkelte stofmisbruger bor, jf. sygehuslovens § 3, stk. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1.

Den enkelte amtskommune bør løbende indsamle relevante oplysninger til belysning af stofmisbrugsproblemet i amtskommunen og til evaluering af amtskommunens behandlingsindsats.

Efter lovforslaget fastsætter Sundhedsstyrelsen nærmere regler for ordinationen samt for den hertil knyttede udlevering og kontrol, herunder om adgangen til at lade udlevering og kontrolforanstaltninger finde sted lokalt.

Det er med lovforslaget forudsat, at amtskommunen kan overlade udleverings- og kontrolforanstaltninger til de af amtskommunen i henhold til lov om social bistand benyttede offentlige, private eller selvejende institutioner til behandling af stofmisbrugere. Amtskommunen vil også kunne indgå aftaler herom med andre private eller selvejende behandlingsinstitutioner samt med lokale apoteker, læger, hjemme-sygepleje, lokale redningskorps og lignende. Udleverings- og kontrolforanstaltningerne vil imidlertid også i disse tilfælde foregå på amtskommunens ansvar.

Hovedsigtet med lovforslaget er som nævnt at tilvejebringe den nødvendige helhed i metadonbehandlingen ved at knytte den lægelige behandling med metadon sammen med tilbud om social behandling gennem en placering af det samlede ansvar hos en myndighed – amtskommunen. Efter etableringen af Hovedstadens Sygehusfællesskab består denne mulighed imidlertid ikke længere i Københavns og Frederiksberg kommuner for såvidt angår stofmisbrugere i behandling på sygehus, hvor ansvar